

TAPUIT MET WITTE KOP

Op dinsdag 3 september 1968, 's morgens om 7.15, zag ik in het infiltratiegebied van het Noord-Hollands duinreservaat tijdens een droge, heldere periode van een half uur zonneshijn, op een afstand van $\pm 10-15$ m een Tapuit met witte kop, keel en nek, behoudens zwarte oorstreek.

De vogel verkeerde aanvankelijk in gezelschap van 2 „normale” Tapuiten, een Graspieper en een Paapje, midden op de verharde Van Oldenborghweg; bij mijn verdere nadering fladderden deze laatsten langzamerhand weg, terwijl de excentrieke *Oenanthe*-soort alleen achterbleef, geen tekens van directe schuwheid vertoonde en de oevervegetatie van het dichtstbijzijnd infiltratiekanaal frequenteerde.

Na raadpleging van „The Handbook of British Birds” van Witherby c.s. en de Vogelgids rest mij slechts een vraagteken. Moeten wij denken aan inteelt, semi-albinisme of de Witkoptapuit (*Oenanthe leucopyga*) uit N.-Afrika, W.-Azië en Malta??

W. Sevinga.

Naschrift van de Redactie. Het kan niet anders zijn dan een partieel albinistische *Oenanthe oenanthe*, want alle echte witkoppige tapuiten hebben op zijn minst een zwarte rug. — (K. H. V.).

NIEUWE WAARNEMINGEN VAN DE BUIDELMEES (Remiz pendulinus) IN NATUURRESERVAAT „HET ZWARTE MEER-W”, KAMPEN, OVERIJSEL.

Zoals vermeld in Limosa 41: 29-30, werd op 21 november 1967 1 exemplaar van de Buidelmees in bovengenoemd reservaat gevangen door de heer G. H. E. Smallenbroek.

Op 31 juli 1968 werd aldaar door hem wederom een Buidelmees waargenomen en de volgende dag ving hij in een Japans mistnet een exemplaar (het zelfde?), dat geheel overeenkwam met het exemplaar in jeugdkleed, afgebeeld op plaat XX (gekleurde plaat), no. 7, in Heinroth, Bd. 1 en zwart-wit plaat 51, no. 10-12, volgroeid jeugdkleed. Er was geen enkel spoor van een oogvlek.

Vervolgens werd op 15 augustus 1968 door hem nog een tweede juv. exemplaar in een Japans mistnet bemachtigd. Hoewel het jeugdkleed van deze vogel veel overeenkomst vertoonde met dat van het voorgaande exemplaar, maakte het echter de indruk enigszins lichter van tint te zijn. Bovendien waren zowel de vleugel- als de staartpenen nog in een onvolgroeid stadium, zodat de vogel nauwelijks tot vliegen in staat was en waarschijnlijk eerst kort tevoren het nest had verlaten. Een in de directe omgeving van de vangplaats ingesteld onderzoek naar een eventueel nest leverde echter geen enkel resultaat op.

Beide vogels werden getoond aan Dr. ten Kate en ondergetekende. Het

op 1 augustus gevangen ex. werd op 6 en 30 augustus nogmaals op de ringplaats gevangen, de laatste maal in aanwezigheid van ondergetekende. Met uitzondering van een nog slechts onduidelijke zwarte oog- en oorstreep was de vogel toen overigens reeds vrijwel geheel in volwassen kleed.

Voorts werd aanwezigheid van een ex. door Smallenbroek ook nog geconstateerd op 28 en 29 augustus. Waarschijnlijk betrof dit het reeds op 1 augustus geringde exemplaar. J. A. F. Koridon.

SUMMARY :

Two new records of the Penduline Tit (Remiz pendulinus) in the Netherlands.

As mentioned in Limosa 41: 29—30 one specimen of the Penduline Tit was caught in the Zwarte Meer-Reserve, Province of Overijssel, on November 21st, 1967.

In 1968 in the same area once more a juvenile bird was seen on July 31st and (most probably the same specimen) was caught on August 1st, whereas a second juvenile was caught on August 15th.

The first one was recaptured on August 6th and 30th. Because of its wing- and tail feathers being not full-grown, the second bird must have left the nest recently.
